

jo i den Retning, at de i deres almindelige Bedrift have Brug for flere Foderroer. Men Ulykken er den, at mange Roedyrkere have været saa uforsigtige at slutte Kontrakter for en længere Aarrække og ikke have passet paa i Tide at faa taget Forbehold for det Tilfælde, at der skulde komme Nedgang i Beskyttelsen. Overfor nogle af disse kan Forslaget maaske, hvis det gennemføres i den foreliggende Skikkelse, komme til at virke haardt nok, men ellers erkender jeg, at som Beskyttelse betragtet for den Del af Befolkningen, der hører hjemme i de bedste Egne af Landet, maa det, der bliver tilbage, siges at være tilstrækkeligt.

Der er i Gaar og i Dag blevet rettet ret skarpe Angreb paa Arveskatloven og Spiritusloven. Om Arveskatloven vil jeg sige, at jeg er enig i, at den tager haardhændet fat. Selve Satserne mener jeg neppe, man vil kunne gøre nogen berettiget Indvending imod. Der kunde maaske være Tale om, at enkelte af de Ting, der ere dragne ind under Afgiften, og som ikke tidligere have været det, burde udelades, men ellers maa det erkendes, at vil man i det hele frem ad den Vej, maa man have betydeligt højere Sats end hidtil. Det vil ikke blive nogen populær Lov. Men hvornaar faar man overhovedet Skatter, der kunne føles, som ere populære? Det faar man jo ikke. Indtægten af Arveafgiften har jo i for sig været forholdsvis ringe, og det er vist ikke uberettiget at mene, at den vilde have været større, hvis alt det var kommet ind derunder, som det egentligt var Lovens Mening skulde med. Man maa være forberedt paa, at ogsaa efter de forhøjede Sats og de Sikkerhedsregler, der ere truffene, vil der være Tilfælde, hvor man ikke faar al den Skat, man burde have. Det hænger sammen med, at Befolkningen ikke blot ser med samme Uvillie paa denne Skat som paa andre Skatter, men den har haft megen Vanskelighed ved at indse dens Berettigelse. Dette, at Staten paa et vist Tidspunkt tager en Del af en Families Formue, har man paa Forhaand meget imod. Man synes ikke, der egentlig kan gives anden Begrundelse, end at Staten skal have Penge, og saa tager den dem, hvor de ere at faa. En Betragtning i den Retning kan virke noget undskyldende overfor de Bestræbelser, der mulig ville gøre sig gældende for at manøvrere lidt med Sagerne, saaledes at der ikke bliver saa megen Indtægt for Staten, som Finansministeren har ventet.

Spiritusloven, maa jeg tilstaa, jeg ikke

har nogen overdreven Sympati for i denne Skikkelse. Jeg kan jo ikke bebrejde Ministeren, at han er kommen med et Forslag om Stempelskat paa visse Spirituosa, eftersom jeg som Medlem af Toldkommissionen selv har været med til at henstille til Administrationen at gøre et Forsøg i den Retning. Men vore Tanker gik ikke saa vidt, som Ministeren er gaaet. Vi tænkte nærmest paa en Stempelskat paa hjemmelavede og dertil svarende Drikkevarer, og det Ønske maatte naturligt fremkomme, naar der blev stillet Forslag om en betydelig Forhøjelse af Vintolden, thi blev der da ikke gjort noget for Beskatning af den hjemlige Produktion, maatte man gøre Regning paa, at den i høj Grad vilde tiltage, hvilket vilde have uheldige Virkninger for Statskassen, idet der vilde gaa mindre ind for den egentlige Vin. Nu blev der jo fra flere Sider rettet et stærkt Angreb mod Loven, og det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Reedtz-Thott) antydede, at man kunde gaa en anden Vej gennem en Afgift paa Produktionen og saaledes skaffe de samme Midler, men undgaa Stempelskatten. Jeg tilstaa, at jeg i Øjeblikket ikke er ganske klar over, hvorledes man skulde kunne indføre Afgift paa Sprit uden at forhøje Brændevinsskatten. Det ærede Medlem mente, man skulde undgaa denne, og det kan jo godt være, at det ogsaa er rettest, at man søger at undgaa den. Finansministeren har jo sikkert ment, at i Henhold til de Erfaringer, der tidligere have været gjorte, vilde Medoptagelsen af en Brændevinsskat, selv om den var nok saa beskedent, have virket som en Klods om Benet paa Forslaget og have umuliggjort den hele Reform. Jeg er ikke saa sikker paa, at den Betragtning er rigtig. Jeg er tilbøjelig til at tro, at den almindelige Opfattelse for dette Punkts Vedkommende noget har forandret sig, men det kan jo være, at man endnu ikke er naaet saa vidt, at man kan se bort fra den Modstand mod enhver Forhøjelse af Brændevinsskatten, som tidligere har gjort sig gældende, og deri vil jeg i alt Fald være enig med Ministeren, at skulde en Medoptagelse selv af en meget lav almindelig Spiritussskat medføre, at hele Sagen strandede, saa vil jeg meget bestemt fraraade at forsøge den, hvis man er i Stand til paa anden Maade at skaffe de Midler, som den højtærede Finansminister mener at maatte have for at kunne tilfredsstille Statskassens Behov.

Med Hensyn til Toldloven i det hele maa jeg sige, at naar jeg ser hen til de